

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Medlem vil se paa de forskellige Bestemmelser, vil han nemlig se, at det ikke bliver muligt for uegnede Landmænd at faa de Goder, her er Tale om, og de vil altsaa efterhaanden blive fjernet af Kreditorerne, og dernæst vil Lettelsen for de Landmænd, der er Tale om, de dygtige og velregnede, falde bort ved Ejerskifte, saaledes at den ikke kan kapitaliseres og paa den Maade bidrage til at hæve eller opretholde et alt for højt Prisniveau for Landbrugsejendomme.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen havde jo endnu ikke naaet at tage Standpunkt til Forslaget. Jeg ser mig derfor ikke i Stand til at bringe ham nogen Tak, men jeg maa jo ogsaa i Henhold hertil være fritaget for at svare det ærede Medlem. Jeg skal derfor slutte disse Bemærkninger med at udtale, at jeg trods alt og trods de Indvendinger, der er gjort mod Forslaget, tror, at Spørgsmaalet om at bringe Landbrugets Forrentningspligt mere i Overensstemmelse med dets Forrentningsevne i sig selv er saa stort, at det nødvendigvis maa bringes til en Løsning, der dog er nogenlunde forsvarlig. Jeg gaar ogsaa ud fra — saa meget Optimist er jeg endnu —, at de Udtalelser, der er fremsat fra Modstandernes Side, fra de tre Partiers Side, om at de vil gaa ind i en Forhandling om Saneringsforslaget, maa forstaaes saaledes, at de virkelig vil gaa ind i en Forhandling ud fra den Betragtning, at en Lovgivning af den Beskaffenhed dog kan bidrage noget til at løse det Spørgsmaal, jeg her har nævnt. Jeg kan for mit Vedkommende udtale, at jeg er villig til at deltage i en fortsat Forhandling her i Salen og senere i Udvalget ud fra den Opfattelse, at Spørgsmaalet er saa stort, at det burde løses. Jeg erkender, at det naturligvis er mere nødvendigt at løse Spørgsmaalet om Saneringslaan, der kommer de daarligst stillede Landmænd til gode, end Spørgsmaalet om Rentetilskud, idet Rentetilskuddet hjælper de Landmænd, hvis Gæld er under 110 pCt. af deres Ejendoms Panteværdi, hvorimod Forslaget om Saneringslaan gaar ud paa at hjælpe de Landmænd, hvis Gæld ligger over den Grænse. Selv om der med de Priser, vi nu har, er nogenlunde Forrentningsforhold i Landbruget, saa er det min Opfattelse, at en overordentlig stor Del af de Landmænd, som ikke har Gæld over 110 pCt. af Panteværdien, paa Grund af de vanskelige Forhold i 1932, 1933 og 1934 er kommet saa langt tilbage med Restancer og lignende, at det vil være nødvendigt, at man ogsaa kommer disse Mennesker til Hjælp.

Smørum: Efter den højtærede Landbrugsministers ret udførlige Imødegaelse af de Indvendinger, der er fremkommet mod det Forslag, som vi behandler her, er der ikke Anledning til for mig at gøre ret mange Bemærkninger.

Jeg vil dog gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Brorsen. Det ærede Medlem karakteriserede dette Lovforslag paa den Maade, at han sagde, at det synes mere, end det er. Det ærede Medlem stillede nogle Eksempler op og foretog nogle Beregninger. Jeg har intet at indvende imod disse Beregninger, de er vist rigtige nok, saa vidt jeg har kunnet se i den Tid, jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med disse Eksempler, men det er ikke helt ærligt at gøre det op paa den Maade, naar man deraf vil uddrage, hvor meget Hjælpen betyder i det enkelte Tilfælde, for samtidig med, at han stiller disse Regnestykker op, maa det ærede Medlem Hr. Brorsen jo gøre opmærksom paa, at det forudsættes, at Landbrugets Kreditorer ogsaa gaar ned med deres Fordringer, og paa den Maade kommer Hjælpen til at betyde mere i hvert enkelt Tilfælde, end det ærede Medlem Hr. Brorsen fik ud af det. Der er her Tale om at hjælpe Landbruget med Rentetilskud paa 12 Mill. Kr. i to Aar, og naar disse Millioner stykkes ud, bliver der ikke saa forfærdelig meget til de enkelte, men det er dog en Hjælp, og at stille 100 Mill. Kr. til Raadighed til billige Laan til Udløsning af dyrere Laan er ogsaa en Hjælp. Det er i alt Fald betydeligt mere, end man fra Venstres og konservativ Side undte — eller ikke undte — de arbejdsløse forleden Dag, da deres Sag var til Afgørelse i det andet høje Ting. Og jeg vil i denne Forbindelse gerne sige til de ærede Medlemmer, der taler paa Landbrugets Vegne, naar Landbrugets Forhold er til Behandling her inde i den høje Rigsdag, at hvis de Herrer kunde vænne sig til ikke saa stædigt, ensidigt og klasseegoistisk alene at se paa egne Vanskeligheder, men ogsaa have lidt mere Øje for og lidt bedre forstaa andre kriserammede Borgers Vanskeligheder, saa var der maaske lidt større Muligheder for at faa tilvejebragt den Forstaaelse og det Samarbejde, som nu en Gang er en Nødvendighed, saadan som de politiske Styrkeforhold er, hvis der ad Lovgivningens Vej skal tilvejebringes Hjælp til kriserammede Borgere, hvad enten det drejer sig om Arbejdere eller om Bønder.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen havde ikke megen Sympati for, at Hjælp til Land-